

ادامه از صفحه اول

ایران، آمریکا و تعبیر انسان‌انگارانه از دولت

از این منظر انسان‌ها دارای حقوق طبیعی و برابر هستند و ارزش‌های آزادی و حقوق بشر مبتنی بر حقوق طبیعی ارزش‌هایی جهان‌شمول تلقی می‌شوند و به تبع آن داخل و خارج قاعد مرزهای ارزشی و اخلاقی بوده و سیاست خارجی نیز ادامه سیاست داخلی است. دولت از این منظر ترکیبی پیچیده از افراد و نهادهاست که منافع متنوع و گاه متعارضان را از طریق نمایندگی‌ها تعقیب می‌کنند. پس دولت‌ها فاقد شخصیت جوهری و بنیات هستند و منافع ملی آنها نیز برایندی نهادهی از منافع متعارض داخلی است که در طول زمان تغییر می‌کند. ازاین‌رو در نگاه رئالیستی، انسان‌انگاری از دولت، اطلاق ویژگی‌ها و اوصاف فردی به آن یا همان صنعت تشخیص (personalization) امری پذیرفتنی است اما در مقابل از منظر لیبرالیستی تقلیل موجودیتی پیچیده با تکثر و تنوعی از افراد و نهاده‌ها و منافع امکان‌ناپذیر است.

رویکردی رئالیستی به روابط بین‌الملل دارند و دموکرات‌ها عمدتاً لیبرال‌هایی آزادی‌خواه هستند. ازاین‌رو جمهوری‌خواهان تمایل آشکاری دارند به اینکه دولت‌هایی را که در فرهنگ تعارضی بین‌الملل به‌عنوان دشمن تعریف می‌کنند، موجودیت‌هایی بیکارچه و واجد ناخنجاری‌های جوهری تصور کنند. آنها تنوع و تکثر در درون این دولت‌ها را نادیده گرفته و تلاش می‌کنند کلیت آنها را به‌عنوان «دیگری»، ناهنجار و مستوجب برخورد و موازنه سخت نشان دهند. بوش پس‌پس از همکاری‌های محدود و البته مهم جمهوری اسلامی ایران در آغاز جنگ‌های عراق و افغانستان در زمان دولت اصلاحات، با چشم‌پوششی از تنوع نیروهای سیاسی داخلی، کلیت جمهوری اسلامی ایران را محور شرارت خواند. ترامپ نیز با انکار تفاوت‌های آشکار نیروهای سیاسی در داخل ایران، اصرار بر اطلاق «دولت یاغی» به ایران داشت و خروج یک‌جانبه از توافق برجام نیز نادیده‌گرفتن و به‌رسمیت‌نشناختن دستاورد نیروهای میانه‌رو در درون ایران استوار بود؛ اما در مقابل دموکرات‌ها همواره از یکپارچه‌انگاری ایران پرهیز کرده و در عمل باور داشته‌اند جمهوری اسلامی طیفی متنوع از نیروهای محافظه‌کار و میانه‌رو است که با تقویت نیروهای میانه‌رو می‌توان به تغییر رفتار خارجی آن امیدوار بود. در ایران نیز رویکرد‌های اصولگرایانه‌ناملی افراطی در یکپارچه‌نگری و انسان‌انگاری از آمریکا دارند. در رویکرد‌های اصولگراییانه، آمریکا پدیده‌ای واحد و دارای ناخنجاری‌های رفتاری بنیات است. از این منظر میان جمهوری‌خواه و دموکرات تفاوتی وجود ندارد و ارتباط مالی و جان‌باختن سر و ته یک کراس هستند؛ اما تمثیلاً رویکرد‌های اصلاح‌طلبانه از چنین اطلاق پرهیز داشته و تلاش می‌کنند با ملاحظه تنوع نیروها و جریان‌های سیاسی در داخل آمریکا، ترجیحات خود را با نیروهای میانه‌رو گره بزنند.

۴- اما تفاوتی که در شناخت‌شناسی سوزه غربی و شرقی از «دیگری» وجود دارد، در سیاست خارجی آنها نیز نمود یافته است. از یک سو اوصاف و ویژگی‌هایی که آمریکاییان در قبال ایران به کار می‌برند، عمدتاً در ذیل گفتمان روابط بین‌الملل معنا می‌شوند؛ دولت «یاغی»، «تجدید‌نظر‌طلب» یا حتی تعبیر «محور شرارت» با وجود ریشه‌های آشکاری که در بینامتنیت با گفتمان راست مسیحی می‌یابد، همگی دال بر انحراف از هنجارهای مسلط در فرهنگ روابط بین‌الملل است؛ اما تعبیری که ایرانیان درباره آمریکا به کار می‌برند، از جمله «شیطان»، «استکبار»، «گرگ و روباه» و از این دست، عمدتاً در ذیل گفتمان‌های بومی و مذهبی معناپذیر هستند. از دیگر سو اطلاق این تعبیر از طرف آمریکایی مشخصاً از طرف راست جمهوری‌خواه مبتنی بر نوعی خودگامی و در قالب یک تاکتیک بیکبری می‌شود. بوش پسر در عین آگاهی از رویکرد مثبت جمهوری اسلامی در حمله به عراق و افغانستان و با هدف تخریف نیروهای میانه‌رو و تقویت نیروهای محافظه‌کار از لفظ محور شرارت استفاده کرد تا بتواند ایران را به سمت بازی با قواعدی بکشاند که تقویت‌کننده گفتمان مبارزه با توریسم آمریکایی باشد. ترامپ نیز وقتی به شکلی نمادین سپاه پاسداران را در لیست گروه‌های تروریستی قرار داد، از اینکه با واکنش یکپارچه داخلی در ایران مواجه می‌شود آگاه بود و این اعلام یکپارچگی، همان واکنشی بود که او برای انکار وجود تنوع در درون جمهوری اسلامی به آن نیاز داشت. با این اوصاف به نظر می‌رسد ترجیحات جناح‌های رادیکال در هر دو طرف در یکپارچه‌نگری و انسان‌انگاری دیگری در فرهنگی تعارضی به یکدیگر گره خورده است.

جهانی‌بنشسته در گوشه‌ای

حالا که دیگر نیست، ناگاه نرخ عدل‌اندیشی اش سکه شده است، آن هم یختمل به مدت محدود. کدام عدالت؟ حکیمی که هم‌راه با ذهن‌پرستی و نظرتوری و نظریه‌بازی سستیزه کرده بود، جوهری پیر عدالت شده است که انکار عدالت هم حوزه‌ای است از حوزه‌های دانشگاه و آزمایشگاه. گویی نابغه نانو‌تکنولوژی بوده است یا چهره ماندگار زبان‌شناسی. حکیمی عدالت را در کوجه و بازار می‌جست. هر چه نوشت هم نوشت که به آنجا نپیجامد. در این محرقه و دیگر مقولات اول بگویمکجای سقراطی نبود. عدالتش سنجه‌های ساده و ملموس داشت. مثلا نان، هرچا نان از دست کسی باز نماند عدل است و هرچا نه، عدل نیست. نان و خدا، فقر و کفر؛ به همین سادگی. به‌جای عنوان‌سرایی و ترکیب‌سازی با دو واژه «حکیمی» و «عدالت»، برگردیم و ببینیم میراث او را چگونه می‌توان بازخواند که بیداد در حق او و در حق عدالت نباشد.

شرق؛ یک ماه از خداحافظی حسن روحانی از نهاد ریاست‌جمهوری گذشته است و بعد از حضور در مراسم تفهیز و تحلیل‌فرد دیگر از او خبری نیست. پرسشی که این روزها برای علاقه‌مندان به سیاست ایران مطرح است، این است که آیا او به دنیای سیاست باز خواهد گشت؟ یا حداقل دوباره عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام خواهد شد؟ مقام معظم رهبری سنتی دارند که بعد از پایان دوره ریاست‌جمهوری افراد، آنها را به عضویت مجمع تشخیص مصلحت نظام درمی‌آورند. اولین فردی که در دوره رهبری ایشان، دوره ریاست‌جمهوری خود را به پایان رساند، مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی بود. او البته از مرداد سال ۶۸ ریاست مجمع را با حکم مقام معظم رهبری برعهده داشت. ایشان یک سال قبل از پایان دوران هشت‌ساله ریاست‌جمهوری هاشمی، حکم ریاست او را تمدید کرده بودند. مرحوم هاشمی بعد از خروج از پاستور بر مجمع تشخیص مصلحت نظام متمرکز شد و تا دی ماه سال ۹۵ که درگذشت در این سمت باقی ماند.

خاتمی‌نپذیرفت؟

مرداد ۱۳۸۴، پایان دولت اصلاحات و خداحافظی سیدمحمد خاتمی از پاستور بود. از آن روز این مسئله مطرح بوده که او حضور در مجمع را به دلایل شخصی نپذیرفته و به‌همین‌دلیل مقام معظم رهبری حکمی برای خاتمی صادر نکرده است.

خبر آنلاین چندی‌پیش با محمد طهرانیفر، عضو حزب کارگزاران سازندگی، دراین‌باره گفت‌وگویی انجام داده که او عنوان کرد عدم پذیرش عضویت در مجمع تشخیص مصلحت نظام از سوی سیدمحمد خاتمی آن‌طور که مطرح شد، نبود. او دراین‌باره گفت: «اولین تجربه این موضوع به مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی برمی‌گردد؛ اگرچه زمانی که آقای هاشمی‌رفسنجانی رئیس‌جمهور بودند، هم‌زمان رئیس مجمع هم بودند (به‌عنوان یکی از رؤسا و اعضای قوای سه‌گانه) لیکن در سال ۱۳۷۶ که مسئولیت ایشان تمام شد، موقعیت ریاست مجمع ایشان بقا شد که تجربه ارزشمندی بود و بیشتر به این موضوع برمی‌گشت که تجارب رؤسای جمهور که هشت سال در پست مدیریت اجرایی درنگ کرده‌اند، می‌تواند به نفع مدیریت بعدی مورد استفاده قرار گیرد و در اختیار مدیران جدیدی باشد که می‌خواهند مسئولیت خود را دنبال کنند».

عطریانفر درباره سیدمحمد خاتمی نیز این‌گونه گفت: «تصور می‌کنم برای این‌ها فراموش در مقطع بعد از پایان دولت آقای خاتمی هم، از ایشان برای حضور در مجمع دعوت شده باشد؛ یعنی من احتمال می‌دهم که این اتفاق افتاده باشد؛ ولی

سیاست

روحانی در پرده آخر

حسن روحانی پس از پایان ریاست‌جمهوری اش حکمی دریافت نکرده است

چون از طرفی رهبری کسی را الزام نمی‌کنند؛ یعنی علی‌الاصول پیشنهاد آن از ناحیه رهبری می‌توانسته مطرح باشد؛ ولی قاعداً تا موافقت اولیه فرد هم باید گرفته شود؛ بنابراین تصور می‌کنم اگر از ناحیه آقای خاتمی تمایل و اقبالی هم صورت می‌گرفت، منطقا ایشان هم به‌عنوان عضو مؤثر و تعیین‌کننده مجمع تشخیص مصلحت می‌توانستند در آن نهاد حضور داشته باشند». صفار هرندی، وزیر فرهنگ دولت احمدی‌نژاد، نیز در گفت‌وگو با سانامه مثلث در سال ۹۲ به این موضوع اشاره کرده و گفته: «وقتی دوره خاتمی به پایان رسید، آقا به او می‌گویند که من بنا دارم شما را به‌عنوان عضو مجمع تشخیص منصوب کنم. خاتمی خودش می‌گوید «به من اجازه دهید من آنجا نباشم، یک کار شخصی دارم، آن کارم را دنبال کنم شاید بهتر باشد». ایشان نیز پذیرفتند».

دو هفته بعد از پایان ریاست‌جمهوری خاتمی در مرداد سال ۸۴، او در مراسم تودیع حسن روحانی دبیر آن روزهای شورای عالی امنیت ملی شرکت می‌کند و فرصت مناسبی برای خبرنگاران پیش می‌آید که او درباره حضور یا عدم حضورش در مجمع بپرسند. ایسا در آن روز نوشت: سیدمحمد خاتمی پس از پایان مراسم و هنگام خروج از سالن در پاسخ به اصرار خبرنگاران برای مصاحبه و اینکه آیا عضویت در مجمع تشخیص مصلحت نظام را می‌پذیرد یا خیر؟ با خنده گفت: «هر چیزی به ما بدهند می‌پذیریم». خاتمی پاسخ‌دادن به سوالات خبرنگاران را به زمان دیگری موکول کرد و خطاب به آنان گفت: «حتما با شما دیدار خواهیم داشت؛ برنامه‌ریزی قبلی عده‌ای را جمع کرده و با نمایش

استقبال و جشن مردمی تبلیغات انتخاباتی به راه می‌اندازد و عوامل و ایادی او فیلم این نمایش تبلیغاتی را در فضای مجازی منتشر می‌کنند. این اقدام از چند جهت، خلاف قانون است؛ تجمع بدون مجوز، تبلیغات انتخاباتی قبل از زمان قانونی، ایجاد تجمع در شرایط ممنوعیت کرونایی و فریب‌دادن افکار عمومی با شکرده‌های تبلیغاتی و سخنان تحریک‌آمیز. با این اقدامات خلاف قانون چرا برخورد نمی‌شود؟». احمدی‌نژاد چندی‌قبل در گفت‌وگو با «مجله گرچک حیات ترکیه» در پاسخ به این سؤال که «آیا فکر می‌کنید دوره شما در مجمع تشخیص مصلحت نظام تمدید خواهد شد؟» گفت: «به نظرم خیلی اهمیتی ندارد، باید صبر کنیم».

حسن روحانی؛ بدون حکم

حسن روحانی در آخرین شب ریاست‌جمهوری خود در تلویزیون اعلام کرد که به کارهای علمی و فرهنگی بازخواهد گشت. یک‌ماهی از رفتش گذشته و هیچ خبری از او نیست؛ حتی از سوی مقام معظم رهبری نیز حکمی برای عضویتش در مجمع تشخیص مصلحت نظام صادر نشده است. هرچند این شایعه وجود دارد که حسن روحانی یکی از گزینه‌های ریاست بر مجمع تشخیص مصلحت نظام است؛ اما آخرین حضور او در مجمع به حدود پنج ماه قبل از فوت مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی برمی‌گردد. روحانی از دوره سوم یعنی از اسفند سال ۷۵ با حکم مقام معظم رهبری به‌عنوان عضو حقیقی به مجمع تشخیص مصلحت نظام رفت. البته در دوره هفتم یعنی از مرداد سال ۹۶ و او علی لاریجانی به‌عنوان عضو حقوقی در مجمع حضور دارند. علی لاریجانی بعد از پایان مسئولیت خود در مجلس در خرداد سال پیش دوباره به‌عنوان عضو حقیقی به مجمع تشخیص مصلحت نظام برگشت؛ اما این اتفاق هنوز برای حسن روحانی رخ نداده است. محمد عطریانفر درباره حضور مجدد روحانی در مجمع به خبرآنلاین گفته بود: «درباره صلاحیت‌ها و قابلیت‌هایی که در آقای روحانی سراغ دارم، فکر می‌کنم که مقام معظم رهبری در صورت عضویت او در مجمع تشخیص چه بسا در دوره‌ای که مسئولیت آقای صادق لاریجانی تمام شود، بنا بر احرز صلاحیت و قابلیت‌های منحصربه‌فرد آقای روحانی در قیاس با اعضای فعلی مجمع، ریاست را برعهده آقای روحانی واگذار خواهند کرد». حال باید دید حسن روحانی مانند سیدمحمد خاتمی قید حضور در مجمع تشخیص مصلحت نظام را خواهد زد یا خود را برای ریاست بر آن و نشستن بر صندلی مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی آماده می‌کند.

باعث ثبات، کارآمدی و کاهش مشکلات مردم و ایجاد امید به آینده شود؛ به نحوی که جوانان سا کمتر به دنبال مهاجرت و گریزان از کشور باشند. اینها مسائل بسیار مهمی است و ظرف یک ماه، ۱۰ روز، ۲۰ روز و… قابل تحقق و ارزیابی نیست. هر نوع اظهارنظری واقع‌بینانه و منصفانه نیست».

یا اسماعیل گرامی‌مقدم که چندی‌پیش گفته بود: «اصلاح‌طلبی فقط با انتقاد تعریف نمی‌شود. سا اصلاح‌طلب هستیم برای آنکه منافع ملی را تأمین کنیم و اگر دولت آقای رئیسی بتواند اصلاحاتی مهم در کشور به وجود آورد و مشکلات را رفع کند، از آن حمایت می‌کنیم. مناسبات اصلاح‌طلبان با آقای احمدی‌نژاد فرق داشت؛ زیرا همه می‌دانند احمدی‌نژاد اصلا اصولگرا هم نبود با اعلام وزیر پیشینهادی، مشخص استفاده کرد. در دو دولت او، همه ظرفیت‌های کشور در حال نابودی بود؛ از اقتصاد، سیاست داخلی، سیاست خارجی، فرهنگ و جامعه. لازم بود در آن مقطع اصلاح‌طلبان هشدار دهند که کشور با این وضعیت به ویرانی می‌رود، اما اگر ما مشاهده کنیم که آقای رئیسی کابینه‌ای معقول چیدمان می‌کند، افراد شایسته‌ای را به‌عنوان استانداران و فرمانداران منصوب می‌کند، به سمت شش‌زادی یا جامعه بین‌المللی می‌رود و به حقوق آحاد مردم احترام می‌گذارد، حتماً از او و دولتش حمایت می‌کنیم. البته فعلاً برای قضاوت زود است».

جلال جلالی‌زاده نیز درباره اینکه قرار است اصلاح‌طلبان در آینده چه سیاستی در پیش بگیرند، به «برنا» گفته: «مشخص است که اصلاح‌طلبان به هر صورتی در ایام انتخابات دچار اختلاف شدند؛ عده‌ای نظر به عدم مشارکت داشتند و عده‌ای مشارکت کردند و این اختلاف و ناهماهنگی در بین اصلاح‌طلبان موجب شد مردم هم استقبال چندانی نکردند و عده‌ای رای ندادند. من خبری درباره جلسه جدید اصلاح‌طلبان ندارم و حتماً اصلاح‌طلبان اگر بخواهند دوباره به قدرت برگردند، باید برنامه‌ای داشته باشند و بدون برنامه و بدون تشکیلات، تشکل و تصمیم و اراده آنها نمی‌توانند کاری کنند. حتماً اگر بنا باشد که اصلاح‌طلبان به‌اصطلاح دچار فروپاشی نشوند و هماهنگی و اتحاد لازم را دوباره پیدا کنند، در روی محوریت دفاع از حقوق مردم یا عدم تکرار اشتباهات گذشته یا اجرای قانون و عدالت هماهنگ بشوند، برنامه‌هایی خواهند داشت. به نظر من قبل از هر چیز اصلاح‌طلبان باید یک برنامه مدون درست و به‌اصطلاح منسجم فرایگر را تنظیم کنند و راهکارهای درست و شیوه‌های منطقی را برای دفاع از حقوق مردم و حضور در میان مردم ارائه دهند. نزدیک‌ترین انتخابات، انتخابات مجلس در سال ۱۴۰۲ است. به نظر من مردم دیگر چنین مجلسی را که اکنون شاهدش هستیم، تحمل نمی‌کنند و پای صندوق می‌آیند تا نمایندگان واقعی خود را انتخاب کنند. انتظار هم این است که نهادهای نظارتی اجازه دهند نیروهای مختلف در انتخابات حضور داشته باشند. به نظر من اصلاح‌طلبان با چنین شرایطی باز هم می‌توانند منشأ اثر باشند؛ به شرط آنکه خود نیز به یک ثبات تشکیلاتی برسند».

خبر

وزیر اطلاعات از مردم قدردانی کرد

● **ایرنا:** حجت‌الاسلام سیداسماعیل خطیب در پیامی اظهار کرد: ضمن عرض تسلیت به مناسبت ایام سوگواری شهادت حضرت اباعبدالله الحسین(ع) و باورنابوای ایشان، گرامیداشت یاد و خاطره شهیدان رجایی و باهنر و تبریک هفته دولت، اینک که به لطف خدای متعال، دولت مردمی سیزدهم شکل گرفته و اعضای دولت با معرفی رئیس‌جمهوری و اخذ رأی اعتماد نمایندگان شما مردم عزیز، خدمتگزاری خود را آغاز نموده‌اند. لازم می‌دانم از آحاد مردم عزیز، نخبگان، شخصیت‌های مذهبی و سیاسی، صاحبان مشاغل و صنوف مختلف که در هفته‌های گذشته نسبت به این سرباز کوچک انقلاب و مردم و خدمتگزار خودشان ابراز لطف و محبت نموده‌اند، صمیمانه تشکر نمایم و سلامتی و توفیق همه عزیزان را از درگاه خداوند منان مسئلت نمایم. وزیر اطلاعات اضافه کرد: «قطعا، ایجاد امنیت پایدار و اطلاعات مردم‌محور، در گرو همکاری تک‌تک مردم عزیز کشورمان است. از همین امروز، از آحاد ملت شریف، نخبگان، شخصیت‌های دینی و سیاسی، متخصصین، دانشجویان، طلاب، هنرمندان، اقوام، ادیان، مذاهب و همه عزیزان، درخواست همکاری می‌نمایم تا از طریق بهره‌مندی از توان و ظرفیت فرزندان شما در سربازخانه امام زمان(عج) و به لطف حق بتوانیم منویات مقام معظم رهبری و برنامه‌های رئیس‌جمهوری مردمی را اجرایی کنیم».

سردار غلامرضا جلالی:

سازمان پدافند غیرعامل آماده همکاری با وزارت کشور است

● **سردار جلالی،** رئیس سازمان پدافند غیرعامل کشور، در پیامی انتخاب احمد وحیدی به سمت وزیر کشور را تبریک گفت. در متن این پیام آمده است: «وزیر محترم کشور، خبر برای اعتماد مجلس شورای اسلامی به جنابعالی برای عهده‌داری وزارت کشور دولت انقلابی و مردمی سیزدهم، موجب خرسندی اینجانب گردید، چراکه خدمت در جایگاه راهبردی وزیر کشور که وظیفه ایجاد هماهنگی بین ارکان حیاتی حکمرانی همچون سیاست، اجتماع، اقتصاد، فرهنگ، نظم‌بخشی و ایجاد امنیت را بر عهده دارد، نیازمند شخصی با تجربه، متعهد، مجهز به نگاه راهبردی و توان مدیریتی بالایی است که سوایق درخشان حضرت‌عالی در جایگاه‌های مختلف کشوری و لشکری، بر این امر گواهی می‌دهد. بخش‌های مختلف وزارت کشور به‌ویژه کمیته پدافند غیرعامل این وزارتخانه و سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، همواره در خط مقدم اجرا و نظارت بر الزامات و ضوابط پدافند غیرعامل بوده و نقشی کلیدی را در اجرای راهبردهای سازمان پدافند غیرعامل کشور در استانداری‌ها و مدیریت شهری کشور ایفا نموده‌اند».

او ادامه داد: «بدون شک طراحی طرح جامع پدافند غیرعامل برای استان‌های کشور با محوریت استانداری‌ها و طراحی سند جامع پدافند شهری برای شهرهای بالای ۲۰۰ هزار نفر جمعیت و تأمین تجهیزات CBRNE در این شهرها که نقش بسزایی در ارتقای تاب‌آوری شهرها و سکونتگاه‌های کشور خواهد داشت، بدون همکاری و مساعدت مجموعه وزارت کشور میسر نمی‌شد. حال که حضرت‌عالی عهده‌دار وظیفه خطیر وزارت شده‌اید، انتظار و تقاضای سازمان پدافند غیرعامل کشور، تکمیل طرح‌های جامع پدافند غیرعامل در استان‌ها و همچنین اولویت‌بخشی بر تکمیل سند پدافند شهری در همه شهرهای بالای ۲۰۰ هزار جمعیت و مدنظر قرار دادن این طرح‌ها در برنامه‌ریزی‌های استانی و شهری است. سازمان پدافند غیرعامل کشور نیز آمادگی کامل خود را برای همکاری در زمینه‌های مشترک همکاری اعلام می‌دارد. ضمن گرامیداشت هفته دولت و یاد و خاطره شهیدان رجایی و باهنر و تبریک مجدد به حضرت‌عالی به سبب کسب رای اعتماد قاطع نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، موفقیت و سربلندی روزافزون شما را در دستیابی به اهداف متعالی نظام مقدس جمهوری اسلامی در سایه عنایت حضرت ولی‌عصر(عج) و تدابیر رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله‌خامنه‌ای عزیز(مدظله‌العالی) از خداوند منان مسئلت دارم».

هشدار دبیرکل مؤتلفه به وزرای رئیسی

● **خبرآنلاین:** دبیرکل حزب مؤتلفه اسلامی با تشکر از نمایندگان مجلس در بررسی صلاحیت های وزرا گفت: «یک هفته بررسی در کمیسیون‌ها و سپس در صحن علنی مجلس، حکایت از دقت نظر نمایندگان دارد و بحث‌های موافق و مخالف نشان داد مجلس در نظارت خود جدی است و مطالبه عمل به وعده‌ها در رأس نگاه نظارتی مجلس قرار خواهد گرفت». بادمچیان با اشاره به رهنمودهای مقام معظم رهبری خطاب به دولت رئیسی بیان کرد: «چون‌سازی، بازسازی انقلابی و رفتار عقلانی و فکورانه در همه عرصه‌های مدیریتی، اعتماد مردم را به دولت افزایش می‌دهد و فاصله دولت-ملت را کاهش و سرمایه اجتماعی را افزایش می‌دهد».او همچنین با اشاره به موضع رهبر معظم انقلاب درباره دولت کنونی آمریکا درخصوص برجام گفت: «ما با یک دولت روبه‌صفت و گرج و درنده‌خو طرف هستیم و اروپایی‌ها هم دست‌کم‌کی از آن ندارند. چون مواضع دولت کنونی آمریکا همان مواضع ترامپ است، هیچ‌گونه پیشرفتی را در مذاکرات نمی‌شود پیش‌بینی کرد».